

MARIAN HOEFNAGEL

16 &
zwanger
Wat nu?

Uitgeverij Eenvoudig Communiceren | Lezen voor Iedereen

www.eenvoudigcommuniceren.nl

www.lezenvoorieedeeen.be

Bij *16 & Zwanger* is een docentenhandleiding verkrijgbaar. Deze kunt u downloaden van www.eenvoudigcommuniceren.nl en www.lezenvoorieedeeen.be.

Kijk voor informatie over de thema's van *16 & Zwanger* op fiom.nl of tiernermoeders.nl

Tekst: Marian Hoefnagel

Redactie en opmaak: Eenvoudig Communiceren

Illustraties: Roelof van der Schans

Druk: Easy-to-Read Publications

© Uitgeverij Eenvoudig Communiceren, Amsterdam.

Eerste druk 2006, vierde druk 2019 (paperbackeditie)

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 8696 505 2

NUR 286

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen.

Bijna Kerstmis

Esther pakt haar rugzak uit de auto.
Ze gooit de achterdeur met een klap dicht.
‘Dag, tot volgende week’, zegt ze tegen haar moeder.
Die draait het autoraampje open.
‘Dag lieverd’, zegt ze. ‘Doe oma de groeten.’

Ze wil dat ik haar een kus geef, denkt Esther.
Maar daar heb ik nu even geen zin in.
Ze doet de rugzak op haar rug. Hij is best zwaar.
Ze heeft ook heel wat bij zich.
Warme kleding, extra laarzen en boeken.

Ze buigt zich naar haar moeder toe.
‘Je belt nog wanneer je precies komt?’, vraagt ze.
Haar moeder knikt.
‘Ik moet doorrijden’, zegt ze.
‘Ik mag hier niet blijven staan. Dag Es.’
Haar moeder draait het autoraampje weer dicht.
Ze start de motor en rijdt weg.
Als ze de hoek omgaat, zwaait ze.
Esther zwaait niet terug.

Ze loopt het grote plein over, naar het station.
Midden op het plein staat een enorme
kerstboom.
Hij is prachtig verlicht.
Hoeveel lampjes zouden erin zitten?, denkt
Esther.
Misschien wel duizend. Zouden die allemaal aan
één snoer zitten?
Het moet een heel werk zijn geweest om ze in de
boom te hangen.

Dit jaar heeft haar moeder geen kerstboom
gekocht.
‘Ik ben er niet voor in de stemming’, zei ze.
Jammer vond Esther dat.
Het ruikt zo lekker in huis met een kerstboom.

Vroeger gingen ze altijd samen naar de
kerstversiering kijken.
Esther en haar moeder. Ieder jaar weer.
Dan gingen ze op een woensdagmiddag de stad
in.
Ze keken bij alle grote warenhuizen.
De Bijenkorf was meestal het mooist.

Een kaartje kopen

Esther loopt de draaideur door.
Ze ziet zichzelf weerspiegeld in het glas.
Een klein meisje met een grote rugzak.
Het ziet er wel gaaf uit, zo met een rugzak op
m'n rug, denkt ze.
Net of ik alleen op vakantie ga.

In de stationshal is het druk.
Esther weet waar ze moet zijn.
Ze heeft geen ov-chipkaart, dus ze loopt naar de
loketten om een kaartje te kopen.
Tsjonge, daar staan veel mensen te wachten.
Ze kijkt om zich heen. Waar staan de automaten?
O, daar.
Bij de automaten is het minder druk.
Esther heeft nog nooit een kaartje bij een
automaat gekocht.
Eens moet de eerste keer zijn, denkt ze.

Een jongen is voor haar aan de beurt.
Hij leest hardop wat hij moet doen.
'Toets het station in waar je naartoe wilt reizen.'

De jongen toetst Putten in. Daar moet hij naartoe.
Esther kijkt mee hoe hij het doet.

‘Maak je keuze’, leest de jongen verder.
‘Tweede klas of eerste klas. Vol tarief of korting.
Alleen vandaag geldig of zonder datum.
Enkele reis of retour of 5 retourenkaart.’
‘Wat ingewikkeld’, zegt Esther tegen hem.

De jongen knikt. ‘Ik vind het wel leuk’, zegt hij.
Dan leest hij weer verder: ‘Betalen: contant of
pin.’

De jongen betaalt met contant geld.
De automaat gaat knipperen. Hij kan geen geld
teruggeven.

De jongen kan alleen gepast betalen. Of met een
pinpas.

Ja hoor, denkt Esther. Ik heb het niet gepast.
En ik heb ook geen pinpas.
Nu moet ik toch een kaartje kopen aan het loket.

Winkelen

‘De trein vertrekt van perron 5, om drie minuten over tien’, zegt de mevrouw achter het loket.

Ze geeft Esther haar kaartje. ‘Prettige feestdagen’, zegt ze ook nog.

‘Dankuwel’, antwoordt Esther.

Ze stopt het kaartje in haar portemonnee en kijkt op de grote klok, middenin de hal. Halftien. Ze heeft nog tijd genoeg.

Ik ga even langs de winkels, denkt Esther.

Er zijn leuke winkels in de stationshal.

Een boekwinkel. Een cadeauwinkel. Een snoepwinkel.

Een kleine supermarkt. Een drogist.

Een bloemenwinkel.

Esther koopt een tijdschrift om te lezen in de trein. De Cosmo.

Ze koopt ook nog een zak drop voor in de trein. Want het is een lange reis naar oma. Ze doet er zeker twee uur over.

Ik moet eigenlijk ook iets voor oma meenemen,
denkt Esther.

Ze kijkt rond in de cadeauwinkel.

Er zijn wel leuke dingen te koop. Maar niet echt
iets voor oma.

Het Bierspel. Een beker van Kuifje. Een Ajax-sjaal.

Nee, dan maar naar de bloemenwinkel.

Ze koopt een grote kerstster, een rode.

De man van de bloemenwinkel pakt de plant
mooi in.

De klok in de hal wijst tien uur aan. Esther schrikt.

Ze was zo vroeg hier en nu moet ze toch nog
hollen. Hijgend staat ze even later op perron 5.

Maar er is geen trein.

Ik ben toch niet te laat?, denkt Esther. Dan moet
ik nog een uur wachten.

De jongen van de kaartjesautomaat staat ook op
perron 5.

Hij lacht naar Esther. 'Nooit op tijd, die treinen',
zegt hij. 'O, gelukkig', zegt Esther. 'Ik dacht dat
ik te laat was.'

Dan komt de trein er aan.